

366

Besluit van 26 juni 1980, houdende wijziging van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (Stb. 1970, 536)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 13 mei 1980, nr. RW 27298, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Overwegende, dat het in verband met de bij Wet van 14 december 1979 (Stb. 701) totstandgekomen wijziging van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren gewenst is de in bijlage I van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren geregelde berekeningswijze van het aantal inwonerequivalenten op enkele punten te herzien;

Gelet op de artikelen 19, tweede en vierde lid, en 22, eerste lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;

De Raad van State gehoord (Advies van 2 juni 1980, nr. 800528/15);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 19 juni 1980, nr. RW 34324 Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (Stb. 1970, 536)¹ wordt gewijzigd in diervoege, dat onderdeel C van bijlage I bij dat besluit wordt gelezen:

C. Berekeningsvoorschriften.

I. Het aantal inwonerequivalenten in een etmaal wordt berekend volgens de formule $\frac{Q}{180} (CZV + 4,57 N)$, waarbij:

Q = het aantal kubieke meters afgevoerd afvalwater per etmaal;

CZV = het chemisch zuurstofverbruik, bepaald volgens B.1 van deze bijlage, in mg/1;

N = de som van ammonium-stikstof en organisch gebonden stikstof, bepaald volgens B.3 van deze bijlage, in mg/1;

II. Indien de CZV-waarde voor ten minste 25% afkomstig is van biologisch niet of nagenoeg niet afbreekbare stoffen in het afvalwater, wordt op die waarde een correctie toegepast door deze te vermenigvuldigen met de breuk $\frac{100 - T}{75}$, waarbij

T = het percentage CZV, afkomstig van biologisch niet of nagenoeg niet afbreekbare stoffen.

ARTIKEL II

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

2. Artikel I vindt voor het eerst toepassing over het heffingsjaar 1980.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

Lage Vuursche, 26 juni 1980

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman

Uitgegeven de zeventiende juli 1980

De Minister van Justitie a.i.,
M. Gardeniers-Berendsen

¹ laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 28 november 1978 (Stb. 681).

Het advies van de Raad van State zal niet openbaar worden gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

NOTA VAN TOELICHTING

1. Dit besluit strekt ter uitvoering van de Wet van 14 december 1979 (Stb. 701), waarbij in artikel 19 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren de nieuwe leden 2 tot en met 4 zijn ingevoegd. In verband met deze wetswijziging is aanpassing nodig van de in bijlage I van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren opgenomen voorschriften voor de berekening van het aantal inwonerequivalenten. Verder wordt in dit besluit uitwerking gegeven aan het in die wetswijziging neergelegde beginsel dat voor die berekening een correctie moet plaatsvinden op het chemisch zuurstofverbruik indien dit in belangrijke mate is beïnvloed door biologisch niet of nagenoeg niet afbreekbare stoffen.

Een en ander heeft vorm gekregen in het in Artikel I opgenomen nieuwe onderdeel C van voormelde bijlage I, hierna aangeduid als de Bijlage. Het besluit wordt hieronder toegelicht.

2. In het nieuwe tweede lid van artikel 19 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren is bepaald dat de berekening van het aantal inwonerequivalenten geschiedt op basis van de som van het chemisch zuurstofverbruik en het zuurstofverbruik door omzetting van stikstofverbindingen. De tot nu geldende regeling in de Bijlage liet ten aanzien van bepaalde vormen van afvalwater de mogelijkheid open om bij de berekening van het aantal equivalenten uit te gaan van het biochemisch zuurstofverbruik in plaats van het chemisch zuurstofverbruik.

Dienovereenkomstig gaf de Bijlage naast de algemene berekeningsformule nog een afzonderlijke berekeningsformule op basis van het biochemisch zuurstofverbruik. In de memorie van toelichting op het betreffende wetsontwerp is uiteengezet welke overwegingen ertoe hebben geleid om te bepalen, dat voor iedere vorm van afvalwater het chemisch zuurstofverbruik tot uitgangspunt moet worden genomen bij de berekening van het aantal inwonerequivalenten.

Dit heeft ertoe geleid dat in het nieuwe onderdeel C van de Bijlage de afzonderlijke berekeningsformule op basis van het biochemisch zuurstofverbruik is komen te vervallen.

Het nieuwe onderdeel C bevat nog slechts één berekeningsformule, en wel die op basis van het chemisch zuurstofverbruik en het zuurstofverbruik door omzetting van stikstofverbindingen (dezelfde derhalve als in het oude onderdeel C I).

3. In de tweede volzin van het nieuwe tweede lid van artikel 19 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren wordt voorgeschreven, dat de methode van analyse en berekening van respectievelijk het chemisch zuurstofverbruik en het zuurstofverbruik door omzetting van stikstofverbindingen wordt geregeld bij algemene maatregel van bestuur. Bij het onderhavige besluit behoeft hiervoor geen nadere voorziening te worden getroffen, aangezien in onderdeel B reeds in dat punt was voorzien en deze regeling ongewijzigd kan worden gehandhaafd.

4. Het nieuwe vierde lid van artikel 19 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren schrijft voor, dat volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen een correctie wordt toegepast op het chemisch zuurstofverbruik, indien de hoogte daarvan «in belangrijke mate» is beïnvloed door biologisch niet of nagenoeg niet afbreekbare stoffen. In het nieuwe onderdeel C II is dit wettelijk criterium uitgewerkt in die zin, dat «in belangrijke mate» is gesteld op 25%. De heffingsplichtige, die op correctie aanspraak maakt, zal dus moeten aantonen dat het voor zijn afvalwater bepaalde chemisch zuurstofverbruik voor ten minste 25% afkomstig is van de in dat afvalwater aanwezige biologisch niet of nagenoeg niet afbreekbare stoffen. Hij zal dit kunnen doen door aan te geven welke die stoffen zijn en in welke mate deze in zijn afvalwater voorkomen.

Tot nu toe blijkt het met name bij de ongezuiverde lozingen te gaan om een beperkt aantal stoffen (enkele plastics en roet) welke vanwege de chemische structuur die zij bezitten biologisch niet of nagenoeg niet afbreekbaar

zijn, doch waarvan afzonderlijk het chemisch zuurstofverbruik kan worden berekend en daarmee dus ook de mate waarin het voor het afvalwater berekende chemisch zuurstofverbruik van die stoffen afkomstig is.

Bovendien kan bij (goed werkende) zuiveringsinstallaties, voor het effluent waarvan ingevolge het bij dit besluit vervallen onderdeel C II (oud) mocht worden uitgegaan van een vaste verhouding tussen het chemisch en het biochemisch zuurstofverbruik ($CZV = 2,5 BZV_5$), door de heffingsplichtige gebruik worden gemaakt van gegevens over de BZV_5 -waarde.

Deze gegevens zullen in dat geval kunnen worden aanvaard voor het bewijs van de mate waarin het chemisch zuurstofverbruik afkomstig is van biologisch niet of nagenoeg niet afbreekbare stoffen (in de berekeningsformule: de factor T).

5. De wijziging van artikel 19 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, in verband waarmee bij Artikel I het nieuwe onderdeel C is vastgesteld, is op 1 januari 1980 in werking getreden. Dientengevolge is in Artikel II bepaald, dat de gewijzigde regeling voor het eerst bij de vaststelling van aanslagen over het heffingsjaar 1980 toepassing zal vinden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman